

A Görög Köztársaság azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte az eredeti megállapodás 15. cikkét azzal, hogy kimondta: a kiegészítő megállapodás aláírása előtt, 1997. február 24-én a résztvevők között implicit módon a projekt megvalósítására vonatkozó megállapodás jött létre, és ily módon az említett 15. cikk (1) bekezdése lényegében hatályát veszítette vagy módosult.

A Bayerisches Landessozialgericht (Németország) által 2007. április 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Petra von Chamier-Glisczinki kontra Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(C-208/07. sz. ügy)

(2007/C 155/20)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bayerisches Landessozialgericht (Németország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Petra von Chamier-Glisczinki

Alperes: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy értelmezendő-e az 1408/71/EGK rendelet ⁽¹⁾ 19. cikke (1) bekezdésének a) pontja, adott esetben a (2) bekezdésével összefüggésben, az EK 18. és az EK 39., valamint az EK 49. cikkre tekintettel – összefüggésben az 1612/68/EGK rendelet ⁽²⁾ 10. cikkével –, hogy a munkavállaló vagy az önálló vállalkozó, illetve a családtag a lakóhely szerinti intézménytől nem részesülhet az illetékes intézmény nevében pénzellátásban vagy megtérítésben akkor, ha a lakóhely szerinti intézményre vonatkozó jogi rendelkezések alapján az ezen intézménynél biztosítottak részére természetbeni ellátás nem, csak pénzbeli ellátás nyújtható?
2. Ha ilyen jellegű jogosultság nem áll fenn, úgy az EK 18., illetve az EK 39. és az EK 49. cikkre tekintettel keletkezik-e az illetékes intézménnyel szemben jogosultság – előzetes engedély alapján – valamely más tagállamban lévő ápolási otthonban való tartózkodás költségeinek az illetékes tagállamban nyújtandó ellátásokkal megegyező mértékű fedezésére?

⁽¹⁾ HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.

⁽²⁾ HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.

2007. április 20-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország

(C-211/07. sz. ügy)

(2007/C 155/21)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: N. Yerrel meghatalmazott)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország – mivel hatályában tartotta a gépjármű-biztosításról szóló, 2004. május 31-i megállapodás 5.2. és 5.3. szakaszát, és különösen i. a gépjármű-használók tekintetében kizárta a kártérítést, amennyiben egyik érintett gépjármű sem volt biztosítva, és ii. a kárért vagy sérülésért nem felelős, biztosítással nem rendelkező gépjárművekben lévő személyek tekintetében korlátozta a kártérítési jogot – nem teljesítette a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK tanácsi irányelvből, és különösen annak 1. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdéséből eredő kötelezettségeit, és
- kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Közlekedési Minisztérium és a Motor Insurers' Bureau of Ireland között 2004. május 31-én létrejött megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) 5.3. szakasza előírja, hogy **valamennyi olyan** vezető vonatkozásában, aki biztosítással nem rendelkező gépjárművel közlekedik – függetlenül attól, hogy a baleset okozója volt-e – ki kell zárni a kártérítést, és így meghaladja az irányelv 1. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdésében foglalt kizárás megengedett hatályát.

A biztosítással nem rendelkező gépjárművekben utazó utasok helyzetét illetően a megállapodás 5.2. szakasza szerint teljes mértékben ki kell zárni a kártérítést minden olyan esetben, amikor a sérült személynek „tudomása volt vagy ésszerűen tudomása kellett legyen arról, hogy nem volt érvényes biztosítás”. A biztosítással nem rendelkező gépjárművekben lévő **valamennyi** utast azonos elbánásban kell részesíteni, függetlenül attól, hogy a kárt vagy sérülést okozó gépjárművel közlekedtek-e. Ez azonban egyértelműen ellentmond az irányelv 1. cikke (4) bekezdésének

harmadik albekezdésében foglalt azon rendelkezésnek, amely kifejezetten különbséget tesz e két eset között, és a kártérítés alóli kizárást a **kárt vagy sérülést okozó** gépjárműben lévő személyekre (a vezetőt is ideértve) korlátozza.

A T-204/04. sz., Indorata-Serviços e Gestão, Lda kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2007. február 15-én hozott ítélet ellen az Indorata-Serviços e Gestão, Lda által 2007. április 23-án benyújtott fellebbezés

(C-212/07. P. sz. ügy)

(2007/C 155/22)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Indorata-Serviços e Gestão, Lda (képviselő: T. Wallentin ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze egészében hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-204/04. sz. ügyben 2007. február 15-én hozott ítéletét (1);
- kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt a fellebbező szükséges költségeinek megtérítésére, a fellebbező jogi képviselője kezeihez.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fél a nevezett ítélettel szemben benyújtott fellebbezését négy jogalapra alapítja.

Az első jogalappal a fellebbező fél a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére hivatkozik. A „HAIRTRANSFER” szó – a Bíróság álláspontjával szemben – lajstromozható, az eredeti többletelemének köszönhetően megkülönböztető képességgel rendelkezik, és így alkalmas arra, hogy a fellebbező fél ezzel jelölt áruit és szolgáltatásait megkülönböztesse más vállalkozók termékeitől.

Második jogalapjával a fellebbező fél a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértésére hivatkozik. Az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta a kérdéses rendelkezést, amikor azt állapította meg, hogy a „HAIRTRANSFER” megjelölés

a 8. osztályba tartozó, kérelmezett árukkal kellően közvetlen és konkrét kapcsolatban áll az érintett árukkal, és a „HAIRTRANSFER” megjelölés a 22. osztályba tartozó áruk rendeltetésére utal, és így összességében kellően közvetlen és konkrét kapcsolatban áll a 22. osztályba tartozó, érintett árukkal. A „HAIRTRANSFER” az elutasított áruk vonatkozásában önmagában nem lehet leíró jellegű, mivel egy árunak nem lehet „kizárólag leíró” rendeltetése valamely szolgáltatás (!) tekintetében.

Harmadik jogalapjával a fellebbező fél az egyenlő bánásmód elvének megsértésére hivatkozik. Az OHIM közösségi védjegy-lajstromozásról szóló határozatainak ugyanis volt már tárgya olyan megjelölés, amely kétségtelenül hasonló a kérdéses szóösszetételhez. Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban a fellebbező fél előadta, hogy a szóban forgó megjelölésnek az OHIM, az osztrák védjegy hivatal és számos tagállam védjegy hivatalának ítélkezési gyakorlata alapján is rendelkeznie megkülönböztető képességgel.

Végül negyedik jogalapjával a fellebbező fél az EK-jog általános alapelveinek megsértésére hivatkozik. Az Elsőfokú Bíróság megtámadott ítélete sérti ugyanis a tárgyilagosság és a határozathozatal egységességének követelményét, mivel ugyanazon közösségi védjegybejelentésen belül objektíve nem igazolható megkülönböztetést tettek. Teljességgel nyilvánvaló, hogy a 44. osztályba tartozó „hajdúsítás” szolgáltatás, amelyet az OHIM elutasított, beletartozik a hajhosszabbítás szolgáltatásba. Objektíve nem igazolható tehát, hogy miért engedélyezték a „HAIRTRANSFER” megjelölést a „hajhosszabbítás” szolgáltatás vonatkozásában, és miért utasították azt el a „hajdúsítás” szolgáltatás vonatkozásában.

(1) HL C 82., 32. o.

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2007. április 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Verlag Schawe GmbH kontra Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(C-215/07. sz. ügy)

(2007/C 155/23)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof (Németország)